https://achterderug.nl

INDRUKKEN VAN DEN HOOFDREDACTEUR

De man van verzoening en eenheid

ZÓÓ HEBBEN WE Dr DE VISSER GEKEND EN — hoogelijk gewaardeerd.

Reeds voor den eersten Jaargang van ons Blad, nu zeven-en-dertig jaar geleden, leverde hij een bijdrage en toonde hij ook daardoor, het eens te zijn met ons streven, om Christenen van verschillende richting op Evangelisch terrein te doen samenwerken tot heil der zielen, tot vorming van hart en geest.

Een dertig jaar later verbond hij zich als vaste medewerker aan ons Blad. Dit laatste mag wel als een evenement worden aangeduid, omdat „Timotheüs" het eenige tijdschrift is, hetwelk een dergelijk voorrecht te beurt viel. Naar hij zelf ons mededeelde, ging hij tot deze „uitzondering" over, omdat hij ons Blad liefhad. Liefhad, daar hij er den geest in wedervond, die eens den mannen van het Reveil kenmerkte, wijl hij er de klanken in hoorde — „zoo lang reeds en zoo zuiver steeds" — van de uitnoodiging tot al Gods kinderen gericht, om zich te vereenigen en samen te streven — met terzijde-stelling van onderlingen strijd — op het middelpunt van aller redding en zaligheid: Jezus Christus.

„Heel het leven en streven van Dr De Visser" — zoo werd dezer dagen door den Voorzitter der Tweede Kamer opgemerkt — „werd beheerscht door het element van verzoening en eenheid, waarvoor hij de inspiratie vond in zijn krachtige geloofsovertuiging Nooit zocht hij zijn kracht in het kleine; steeds trachtte hij alles op een breeder plan te brengen, in een hooger licht te zien."

We hebben hetzelfde waargenomen bij onze ontmoeting met Dr De Visser; in betrekking tot zijn medearbeiden, tot zijn zich in hartelijke toewijding geven aan ons Blad, dat hij zulk een „mooi werk" noemde. Altijd was zijn streven op samenwerking, op samenbinding gericht. En onafgebroken stond daarbij Christus, het Middelpunt, het groote Aantrekkingspunt voor allen, voor zijn aandacht. Dat was de kracht van zijn redevoeringen, die niet alleen meesterstukken waren, wat den vorm aangaat, maar uitmuntten boven vele andere door den gloed, waarmee hij ze uitsprak, komend uit een edel hart, dat er steeds op uit was, om toenadering te zoeken en te bevorderen.

Dr De Visser als spreker. - Foto, genomen bij gelegenheid van den Timotheüs maaltijd, op 16 Sept. 1931.

Is het wonder, dat wij het heengaan van dezen eminenten Christen diep betreuren? Niet slechts omdat wij hem voortaan zullen missen in de rij onzer medewerkers, en zijn warmgestelde artikelen zullen moeten ontberen, maar bovenal, omdat met hem een man van ons ging, die verzoening en eenheid liefhad en er biddend voor streed, — een man, die de menschen drong naar het eeuwig en heerlijk Middelpunt, den Verlosser der wereld.

„Beschouwt al het andere als bijzaak," zoo riep hij onze jongemenschen toe, nu een viertal jaren geleden, „leeft door en met en in Christus. Wij voeren zoo vaak in ons innerlijk leven allerlei beelden met ons mede: beelden van helden, van schrijvers, van genieën, van vorsten, — en dat is goed. Maar boven die allen moet in uw ziel, in onzen geest, in geheel ons wezen worden opgenomen en verwerkt dat beeld van den Man van Smarten, den Heer der heerlijkheid. Jaagt naar de verwezenlijking van het ideaal: dragers te zijn van het beeld van Christus! Verwerkt de Christus-gedachte in uw werk! Beijvert u, het Christus-stempel te drukken op al uw handelingen! Dringt met uw Christus-heerlijkheid uit uw kleinen kring de groote wereld door, en breekt de flesch met den kostbaren nardus aan stukken, opdat zijn geur zich ruim verspreide in het rond!"

In overeenstemming met deze woorden, willen wij dankbaar in ons binnenste het beeld omdragen van Dr De Visser en hem, wat zijn ootmoedige, verzoenende persoonlijkheid aangaat, ons blijvend ten voorbeeld stellen. Maar — we willen toch van hem afzien op Christus, en het gaarne toestaan, dat hij ook na zijn heengaan ons leert, om met hem achter Christus aan te gaan. Alle menschenverheerlijking blijft dan verre: en de eere wordt gebracht aan Hem, van Wien ook Dr De Visser een nederig dienstknecht wilde zijn.

Voor zijn laatste artikel in ons Blad koos hij het mooie motto, ontleend aan het uit het Duitsch vertaalde lied „'k Aanbid de macht van Uwe liefde":

Im Wort, im Werk, in allem Wesen
Sei Jesus und sonst nichts zu lesen.

En naar dit beginsel willen we onzen weg inrichten. Ieder moet wijken voor Christus; de grootste mannen verdwijnen in het Goddelijke licht voor Jezus alléén. Immers, Zijn eigendom zijn we; in leven en in sterven. Om Hem moet het ons gaan op het aardsch gebied, waar God ons tot getuigen roept. Om Hem zullen we straks geschaard zijn in de hemelsche heerlijkheid.

Wat een troost te weten, dat dit laatste nu reeds het voorrecht is van Dr De Visser! „Ontbonden te zijn, en met Christus te zijn, is zéér verre het beste." Hoe zal hij, die als kroon op zijn zonnig leven, zonder veel lijden zacht ontsliep, nu genieten van Hem, die hier beneden zijn heele hart had ingenomen, zoodat hij van Hem met zulk een hartstocht kon spreken! Hoe zal hij, die te midden van het leed dezer aarde zoo echt blijmoedig zijn weg kon gaan, die zijn lust vond in het helpen van anderen, in het onvermoeid tot op hoogen leeftijd beoefenen van barmhartigheid, met verlangende vreugde, in het Paradijs, zien op Hem, die in den dood nederdaalde tot verzoening en eenheid!.... Dáár geen strijd, geen verdeeldheid; dáár de volmaakte vrucht van Jezus' verzoenend sterven!